

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, v právnej veci žalobcu: **V.**, bytom P., právne zastúpeného JUDr. J., advokátom v M., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 19042/2008-1409 zo dňa 12.3.2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/47/2008-45 zo dňa 21.1.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Košiciach č. k. 7S/47/2008-45 zo dňa 21.1.2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 19042/2008-1409 zo dňa 12.3.2008, ktorým žalovaný na odvolanie žalobcu zmenil prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou zn. R-1/2008-5334 zo dňa 8.1.2008 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru colníka podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene

a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej len zákon) pre porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom tak, že vo výrokovej časti rozhodnutia za slová: „by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby“, sa vkladajú slová: „keďže hrubé porušenie základných povinností colníka a služobnej prísahy v konečnom dôsledku vytvára a posilňuje negatívnu mienku verejnosti, narušuje vážnosť colnej správy, ohrozuje dôveru k colnej správe.“ V ostatnom žalovaný prvostupňové rozhodnutie potvrdil. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu neúspešnému žalobcovi nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo mal za preukázané, že žalobca sa neriadil Nariadením generálneho riaditeľa CR SR č. 309/2007, Rozkazom GR CR SR č. 3/2006, a Rozkazmi RCÚ Čierna nad Tisou č. 5/2006 a č. 522/2006, keď prepustil na územie Slovenskej republiky 5 nákladných vozidiel bez toho, aby prešli skenovacím zariadením. Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný správny orgán kvalifikoval konanie žalobcu v súlade so zákonom, a to najmä s prihliadnutím na nedbalostné prevedenie kontroly nákladných vozidiel, keď skenovacie zariadenie bolo účelovo pripravené na kontrolu vozidiel preto, aby sa v dovážaných substrátoch neprevážali nelegálne iné tovary. Stotožnil sa so správnym orgánom, že išlo o konanie, ktorým boli zvlášť hrubým spôsobom porušené základné služobné povinnosti a služobná prísaha colníka. Dodal, že porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti sa môže colník dopustiť aj z nedbanlivosti a nemusí ísť len o úmyselné konanie. Ako právne irelevantné vyhodnotil námietky žalobcu, že v inom prípade colný úrad konal len preložením colníka na iné miesto ako aj poukazovanie žalobcu na odmeny, ktoré mu boli udelené.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, ktoré považuje za nepresvedčivé a vzbudzujúce pochybnosti, sa zrušia a vec sa vráti správnejmu orgánu na ďalšie konanie.

Vyjadril názor, že predpisy, ktoré mal porušiť, sú internými predpismi a nie všeobecne záväznými právnymi predpismi. Krajskému súdu vytykal, že bez ďalšieho si osvojil tvrdenia správneho orgánu, že v administratívnom spise nie je zmienka o tom, že nahlásil poruchu skenovacieho zariadenia svojmu nadriadenému a že z operačného denníka vyplýva, že porucha na ňom nastala až o 16.30 hod., pričom vozidlá, ktoré mal žalobca prepustiť, prišli

k stanovisku rampy už o 14.30 hod. Uviedol, že tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde, pretože operačný denník nebol súčasťou spisu a nebol ani zahrnutý na podporu výroku prvostupňového správneho rozhodnutia, spochybnil vierohodnosť tohto dôkazu a vyjadril podozrenie, že údaje v ňom boli zmanipulované. Zdôraznil, že vedúci skenovacieho zariadenia Mgr. K. sa na colnom úrade dňa 9.11.2007 vyjadril, že v inkriminovanom čase bolo skenovacie zariadenie nefunkčné a preto vozidlá na toto zariadenie nemohol odoslať. Vyjadril názor, že bolo povinnosťou zo strany správneho orgánu spísať zápisnicu s vedúcim skenovacieho zariadenia a vypočuť aj ostatných colníkov, aby sa vyjadrili, kedy bolo zariadenie nefunkčné. Dodal, že vedomosť o poruche mali všetci colníci, ktorí vtedy na zmene pracovali, vrátane vedúceho Mgr. K..

Zdôraznil, že vozidlá na kontrolu skenovacím zariadením neposlal preto, že bolo pokazené a zároveň v ten deň bolo na stanovisku silné zaťaženie a musel skontrolovať až 75 vozidiel. Poukázal tiež na skutočnosť, že vozidlá spoločnosti K. s.r.o., ktoré prepustil bez kontroly skenovacím zariadením, nikdy v minulosti colné predpisy neporušili a nestalo sa tak ani teraz. V súvislosti s týmto tvrdením vyjadril názor, že účel colného konania – prepustiť do navrhovaného režimu taký tovar a v takom množstve, ako bol deklarovaný v colných dokladoch - bol splnený a na územie Slovenskej republiky nebol prepustený žiadny pašovaný tovar.

Ďalej uviedol, že aj keby pripustil, že sa dopustil formálneho porušenia interných predpisov, nemožno toto konanie klasifikovať ako porušenie služobnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, keďže nedošlo k prepusteniu žiadneho pašovaného tovaru na územie Slovenskej republiky a že zákon pozná aj iné sankcie ako je prepustenie zo služobného pomeru. Poukázal tiež na iný prípad, kedy colník úmyselne nevyznačil hornú podozrivú časť kamióna, v ktorej boli ukryté cigarety, pričom tento colník bol len preložený na iné pracovisko, čo svedčí tomu, že žalovaný nemá „rovnaký meter“ na všetkých colníkoch. Zdôraznil, že každý prípad je individuálny a rozhodujúcim kritériom je to, akým spôsobom mal colník colné predpisy porušiť.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

K námietke žalobcu o nedostatočnom preukázaní existencie poruchy na skenovacom zariadení uviedol, že podľa operačného denníka bolo skenovacie zariadenie v rozhodnom čase (teda v čase od 14.35 do 14.55 hod) v prevádzke, funkčné a bez závad a k výpadku systému došlo až v čase 16.30 hod. a preto ani nepovažoval správny orgán za potrebné vypočuť Mgr. K.. Za nedôvodnú a alibistickú považoval žalovaný aj námietku žalobcu o značnom zaťažení na stanovisku, keď samotný žalobca do zápisnice dňa 19.11.2007 na otázku, z akého dôvodu predmetné vozidlá neodoslali na kontrolu skenovacím zariadením uviedol, že tieto vozidlá boli kontrole už viackrát podrobené a nikdy sa nič nenašlo a že si myslel, že tým urýchlil colné konanie. Teda je zrejmé, že žalobca konal vedome v rozpore s príslušnými nariadeniami a rozkazmi, čím porušil povinnosť colníka riadiť sa aj príkazmi a nariadeniami nadriadených a dodržiavať služobnú disciplínu.

V súvislosti s námietkami žalobcu týkajúcimi sa jeho odmeňovania v minulosti vyjadril názor, že ide opäť o alibistické tvrdenie, keďže žalobca síce bol v minulosti odmenený, ale rovnako tak bol v minulosti viackrát disciplinárne riešený. Rovnako za irelevantné považoval poukazovanie žalobcu na iný prípad, kedy bol colník len preložený, pretože v tom prípade (colník H.) konanie colníka spočívalo v tom, že nesprávne vyhodnotil snímku vyhotovenú skenovacím zariadením, čo je diametrálne odlišné od konania žalobcu, ktorý neodoslal vozidlá vôbec na kontrolu skenovacím zariadením.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v intenciách dôvodov podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) s tým, že rozsudok verejne vyhlásil dňa 22. júna 2010 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Odvolací súd v medziach dôvodov odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd

vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolaací súd zo spisu krajského súdu ako aj z administratívneho spisu žalovaného zistil, že rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou zn. R-1/2008-5334 zo dňa 8.1.2008 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru colníka podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona z dôvodu, že porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalobca porušil základné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a/, b/, g/ a h/ zákona tým, že dňa 15.11.2007 pri colnej kontrole na stanovisku „rampa – nákladná doprava, dovoz“ vo Vyšnom Nemeckom porušil Nariadenie generálneho riaditeľa CR SR č. 309/2007, Rozkaz GR CR SR č. 3/2006, a Rozkazmi RCÚ Čierna nad Tisou č. 5/2006 a č. 522/2006, tým, že neodoslal súpravy piatich nákladných vozidiel na kontrolou na skenovacie zariadenie a v rozpore s vyššie uvedeným nariadením a rozkazmi umožnil súpravám vstup na územie Slovenskej republiky.

Na základe odvolania žalobcu (odôvodneného v podstate totožnými námietkami ako v žalobe a odvolaní proti rozsudku krajského súdu) žalovaný rozhodnutím č. 19042/2008-1409 zo dňa 12.3.2008 zmenil prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou zn. R-1/2008-5334 zo dňa 8.1.2008 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru colníka podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej len zákon) pre porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom tak, že vo výrokovej časti rozhodnutia za slová: „by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby“, sa vkladajú slová: „keďže hrubé porušenie základných povinností colníka a služobnej prísahy v konečnom dôsledku vytvára a posilňuje negatívnu mienku verejnosti, narušuje vážnosť colnej správy, ohrozuje dôveru k colnej správe.“ V ostatnom žalovaný prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 17 ods. 1 zákona občan pri vzniku služobného pomeru colníka skladá služobnú prísahu, ktorá znie: "Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to i s nasadením vlastného života. Budem

sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!"

Podľa § 44 ods. 3 zákona colník je povinný

- a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,**
- b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,**
- c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby a hroziacu škodu,
- d) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak konať, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu nebezpečenstvu ohrozenia života alebo zdravia,
- e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom,
- f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom štátnej služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,
- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť colnej správy alebo ohroziť dôveru k colnej správe,**
- h) dodržiavať služobnú disciplínu,**
- i) vykonávať štátnu službu nestranne,
- j) poskytnúť colnej správe osobné údaje, ktoré sú nevyhnutné na realizáciu práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru,
- k) plne využívať čas služby a dodržiavať stanovený základný čas služby v týždni, prípadne kratší čas služby v týždni; to neplatí v prípade, že mu bolo udelené služobné voľno alebo dovolenka,
- l) byť pri výkone štátnej služby ustrojený a dbať o náležitú úpravu svojho zovňajšku,
- m) oznámiť bezodkladne bezprostredne nadriadenému príbuzenské vzťahy podľa § 18, ku ktorým došlo počas trvania služobného pomeru,
- n) oznámiť bez zbytočného odkladu nadriadenému stratu alebo odcudzenie svojej služobnej zbrane, služobného preukazu alebo služobného odznaku,

- o) podrobiť sa lekárskej prehliadke, prieskumnému konaniu alebo psychologickému vyšetreniu na zistenie zdravotnej a duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby,
- p) nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného,
- q) predložiť bezodkladne nadriadenému rozhodnutia zakladajúce stratu bezúhonnosti,
- r) zabezpečiť účelné a hospodárne spravovanie a využívanie finančných zdrojov, zariadení a služieb, ktoré mu boli zverené,
- s) plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 227 zákona za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (ods. 1).

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka (ods. 2).

Účastník konania je oprávnený navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy (ods. 3).

Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 4).

Odvolaací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu v intenciách podaného odvolania a v nadväznosti na neho aj rozhodnutia žalovaného ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že colné orgány si pre svoje rozhodnutie vo veci zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležite zistili skutkový stav a výkladom relevantných zákonných ustanovení dospeli k správne právnemu záveru, že konanie žalobcu, tak ako je konkretizované v napadnutom rozhodnutí, bolo porušením služobných povinností colníka a v rozpore s obsahom služobnej prísahy a preto bolo správnymi orgánmi

dôvodne kvalifikované ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy a služobných povinností podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona.

Námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré sa v podstate zhodovali s námietkami vznesenými v správnom konaní ako aj v žalobe, neboli podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Žalovaný sa nimi dôsledne zaoberal a svoje stanovisko k nim vyčerpávajúcim spôsobom uviedol vo svojom rozhodnutí.

S jeho záverom v ich posúdení sa súd prvého stupňa stotožnil dôvodne, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu, bolo možné k nemu dospieť vyhodnotením obsahu spísaných zápisníc, úradných záznamov a vyjadrení, z ktorých vyplýva, že žalobca dňa 15.11.2007 na stanovisku „rampa – nákladná doprava, dovoz“ na PCÚ Vyšné Nemecké porušil Nariadenie generálneho riaditeľa CR SR č. 309/2007, Rozkaz GR CR SR č. 3/2006, a Rozkazmi RCÚ Čierna nad Tisou č. 5/2006 a č. 522/2006, keď na územie Slovenskej republiky pustil 5 nákladných motorových vozidiel bez toho, aby ich poslal na kontrolou skenovacím zariadením.

Bolo nesporné, že tieto vozidlá boli na stanovisku v čase od 14.35 do 14.55 hod. a žalobcovi nič nebránilo v tom, aby vozidlá takejto kontrole podrobil, pretože - ako to vyplýva z dôkazov zabezpečených správnym orgánom, skenovacie zariadenie bolo v rozhodnom čase funkčné. Zo zápisnice spísanej dňa 19.11.2007 so žalobcom, ktorú žalobca vlastnoručne podpísal, vyplýva, že „...vozidlá neposlal na kontrolu na skenovacím zariadení, nakoľko som si myslel, že skenovacie zariadenie nefunguje, že má výluku...“ a tiež vyjadrenie žalobcu: „Áno, som si vedomý, že svojim konaním som porušil rozkazy nadriadených.“. Do tejto zápisnice, ale aj do vyjadrenia žalobcu k prepusteniu kamiónov zo dňa 15.11.2007, žalobca uviedol, že kamióny čakali v colnom priestore dlho, asi 90 minút a preto sa domnieval, že sa jedná o poruchu skenovacieho zariadenia...preto vykonal len čiastočnú vonkajšiu kontrolu týchto kamiónov a kamióny prepustil na územie Slovenskej republiky...vozidlá neposlal na kontrolu skenovacím zariadením, lebo si myslel, že tým urýchlil colné konanie a podľa jeho vedomostí sa nikdy nič nenašlo v týchto kamiónoch, ktoré boli už v minulosti viackrát kontrolované...

Skutočnosti, že žiadna porucha v inkriminovanom čase na skenovacom zariadení nebola svedčia okrem iného aj vyjadrenia colníka N. zo dňa 15.11.2007, v ktorom uviedol, že žalobca mu nevedel odpovedať na otázku, prečo kamióny neprešli skenovacím zariadením ako aj vyjadrenie colníka S. zo dňa 15.11.2007, ktorý uviedol, že mu nebol známy dôvod, prečo žalobca kamióny na kontrolu neposlal.

Odvolačí súd zhodne so závermi krajského súdu považoval opakovanú námietku o nefunkčnosti skenovacieho zariadenia za nedôvodnú a účelovú, keďže aj vo svetle vyššie citovaných vyjadrení žalobcu je zrejmé, že žalobca sa maximálne mohol len domnievať, že ide o poruchu na skenovacom zariadení, avšak sám nezistoval, či tomu tak je (pričom bolo preukázané, že porucha na zariadení v tom čase nebola) a bol si jednoznačne vedomý aj toho, že svojim konaním, keď prepustil nákladné vozidlá bez kontroly skenovacím zariadením, porušil nariadenia a rozkazy nadriadených. Navyše skutočnosť, že zariadenie v rozhodnom čase funkčné bolo, preukazujú aj zápisy v operačnom denníku, ktorý si žalovaný správny orgán za tým účelom zabezpečil a podľa ktorého zariadenie malo v uvedený deň výpadok až po 16.30 hod. ako aj vyjadrenia vypočutých colníkov v správnom konaní, z ktorých ani jeden výpadok či poruchu skenovacieho zariadenia v uvedenom čase nespomenul.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku žalobcu týkajúcu sa charakteru porušených noriem (Nariadenie generálneho riaditeľa CR SR č. 309/2007, Rozkaz GR CR SR č. 3/2006, a Rozkazmi RCÚ Čierna nad Tisou č. 5/2006 a č. 522/2006), keďže jeho prepustenie bolo realizované aj pre porušenie povinností stanovených v § 44 ods. 3 písm. a/ zákona, z ktorého jednoznačne vyplýva povinnosť colníka plniť svedomite aj tie úlohy, ktoré mu boli uložené okrem iného rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

Poukazovanie na to, že bol v minulosti viackrát odmeňovaný za vzorný výkon služby, resp. na to, že v inom prípade bol iný colník len preložený a nie prepustený, podľa názoru odvolacieho súdu nezakladajú dôvod pre zbavenie zodpovednosti žalobcu za preukázané porušenie služobnej prísahy a služobných povinností, ktoré správny orgán vyhodnotil a dostatočným spôsobom odôvodnil ako zvlášť hrubé a také, ktoré v konečnom dôsledku vytvára a posilňuje negatívnu mienku verejnosti, narušuje vážnosť colnej správy a ohrozuje dôveru k colnej správe.

Z uvedených dôvodov ani odvolací súd nepovažoval námietky žalobcu za opodstatnené a spôsobilé spochybniť záver žalovaného a preto ani v odvolacom konaní nebolo možné na ne prihliadnuť.

Konanie žalobcu, ktoré bolo v správnom konaní dostatočne preukázané a ktoré v konečnom dôsledku ani žalobca nepopiera, bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu dôvodne správnymi orgánmi posudzované ako zvlášť hrubé porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti, pričom je potrebné pripomenúť, že pre konštatovanie konania predstavujúceho v zmysle ustanovenia § 183 ods. 1 písm. d) zákona dôvod pre prepustenie colníka zo služobného pomeru sa nevyžaduje porušenie služobných povinností takej intenzity, ktorá by bola charakterizovaná ako úmyselné konanie colníka.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že postup krajského súdu, ktorý žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 OSP z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, bol dôvodný a v súlade so zákonom, preto odvolací súd jeho rozsudok podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Pretože žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, súd mu náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. júna 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová